

Μια διαβούλευση είναι χρήσιμη όταν είναι ειδικρινής

Του Κώστα Γκούμα

Μετά από τόσο σημαντικό διάστημα διακυβέρνησης της χώρας από ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είχαμε πλέον την δυνατότητα να διαπιστώσουμε (με σχετική ασφάλεια) ποιο είναι το όραμα και η πολιτική της κυβέρνησης στα μεγάλα θέματα της Θεσσαλίας και κυρίως αυτά που σχετίζονται με την περιβαλλοντική της αναβάθμιση, το χρόνιο πρόβλημα του υδατικού ελλείμματος και τις προοπτικές της Γεωργίας, οι οποίες βεβαίως εξαρτώνται αλλά και επηρεάζουν αποφασιστικά τα δύο προηγούμενα (Περιβάλλον, Υδατικά). Πρόσφατα γράφηκε σε δημοσίευμα ότι και στις δύο λεκάρες των ποταμών Πηνειού και Αχελώου που καθορίζουν το υδατικό ζήτημα της Θεσσαλίας η δραστηριοποίηση της κυβέρνησης, ακόμη και σε επίπεδο σχεδιασμού, μελετών ή προγραμματισμού, είναι μηδενική.

Τελικά διαψευστήκαμε. Με έκπληξη ενημερωθήκαμε ότι υπάρχει από τις αρχές του φετινού καλοκαιριού, ανάρτηση στον ιστότοπο του Υπουργείου Περιβάλλοντος για διαβούλευση επί της αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης (Σ.Δ.) Υδάτων που αφορούν την περιοχή μας (ΥΔ Θεσσαλίας). Μελετώντας προσεκτικά τις προτάσεις της αναθεώρησης οδηγηθήκαμε στις εξής διαπιστώσεις:

1. Δεν καταγράφεται σχεδόν καμιά νέα σκέψη ή ιδέα που να ανταποκρίνεται στον στόχο της βελτίωσης ποιότητας των υδάτων στην περιοχή μας, όπως άλλωστε είναι και η φιλοσοφία των Σ.Δ. Απλά και μόνο η αναθεώρηση αποτελεί ανταπόκριση στην τυπική (θεσμική) υποχρέωση του υπουργείου να καταθέσει αναθεωρημένα Σ.Δ. λόγω της παρέλευσης του σχετικού χρονικού διαστήματος (βετία) που απαιτεί η οδηγία 60/2000 της Ε.Ε. Επιπλέον σε επίπεδο υλοποίησης των μέτρων, δράσεων και έργων που προβλέπονται στα ήδη (από το 2014) εγκεκριμένα Σ.Δ., ελάχιστη υπήρξε η ενεργοποίηση των αρμόδιων υπουργείων.

2. Για να είμαστε όμως ακριβείς (επανερχόμενοι στο «σχεδόν» καμιά ιδέα) ανακαλύψαμε ότι διαγράφηκε από το κείμενο των Σ.Δ. ολόκληρο το κεφάλαιο που αναφέρεται στην ενίσχυση του υδατικού ισοζυγίου από μεταφορά υδάτων του Αχελώου (250 εκ. κ.μ.) όπως προβλέπεται στα ισχύοντα Σ.Δ. του 2014. Να λοιπόν η εξήγηση: Η κυβέρνηση, με την ευκαιρία της αναθεώρησης, άκομψα και χωρίς καμιά αιτιολόγηση, περιορίζει τα σενάρια επίλυσης του υδατικού και περιβαλλοντικού προβλήματος της Θεσσαλίας, αφαιρώντας μόνο εκείνο στο οποίο

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016

ο πολιτικός χώρος του ΣΥΡΙΖΑ αντιδρούσε σταθερά από τη δεκαετία του 1980. Το γεγονός ότι σύσσωμη η Θεσσαλία, οι φορείς, οι οργανώσεις της κ.λπ. στηρίζουν έμπρακτα και σταθερά το σενάριο αυτό, το γεγονός ότι όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις προχώρησαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τα σχετικά έργα (Συκιά, σήραγγα Πευκοφύτου), καθόλου δεν αγγίζει τους πολιτικούς υπεύθυνους των Σ.Δ.

Αρκεί να ανταποκρίνονται στις ιδεοληψίες που με μεγάλη συχνότητα εκθέτει δημόσια ο υπουργός κ. Σκουρλέτης (και όχι μόνο) ότι δηλαδή θα ακυρώσει την «εκτροπή», θα αγνοήσει τα έργα ενώ ταυτόχρονα σκέπτεται πώς θα τα «αναπλάσει», χωρίς φυσικά να αναφέρεται στην τεράστια αναπτυξιακή, περιβαλλοντική και οικονομική ζημία που κάτι τέτοιο θα προκαλούσε.

Και όπως έχουμε ξαναγράψει, θα ήταν φυσιολογικό, μπροστά σε μια τέτοια εμμονή για την μη μεταφορά νερού από τον Αχελώο να υποδείξουν, να σχεδιάσουν και να προωθήσουν, έστω για μελλοντική υλοποίηση, κάποια άλλα έργα που θα μειώσουν το άνοιγμα του υδατικού ισοζυγίου και θα περιορίσουν την περιβαλλοντική υποβάθμιση που ζούμε σήμερα στη λεκάνη του Πηνειού. Ούτε όμως αυτό συμβαίνει. Ποια λοιπόν είναι τα σενάρια που απομένουν; Η μείωση αρδευομένων εκτάσεων; Η βίαιη απομάκρυνση των χιλιάδων γεωτρήσεων που κάνουν χρήση οι αγρότες; Από τα στοιχεία των Σχεδίων Διαχείρισης προκύπτει ότι ακό-

μη και με μείωση των αρδευτικών καταναλώσεων κατά 25% (!) ακόμη και με συμπληρωματικά έργα ταμίευσης γύρω από τον κάμπο, το πρόβλημα του ελλείμματος παραμένει.

Και τίθεται το ερώτημα: τι είδους διαβούλευση είναι αυτή που μας προτείνουν; Πότε ήλθε κάποιος γνώστης και αρμόδιος πολιτικός παράγοντας στη Θεσσαλία για ουσιαστική συζήτηση (για ένα μείζον για την Θεσσαλία ζήτημα) με τους φορείς των όποιων εναλλακτικών ιδεών μας προτείνουν;

Τελικά μήπως ο στόχος της κυβέρνησης είναι να μην ολοκληρωθούν τα έργα του Αχελώου και να διατηρηθεί σιωπηρά το ανορθολογικό και απαράδεκτο καθεστώς να χρησιμοποιείται ο υπόγειος υδροφόρος ως «ταμιευτήρας» υδάτων για άρδευση συντηρώντας και επιδεινώνοντας αντικειμενικά το μέγιστο περιβαλλοντικό μας πρόβλημα;

Ο λαός μας λέει: «αν δεν σπάσεις αυγά δεν γίνεται ομελέτα». Η κατάσταση αυτή πρέπει να αντιμετωπισθεί με συγκεκριμένες προτάσεις και δράσεις. Τα μεγέθη του υδατικού ισοζυγίου που περιέχονται στα Σχέδια Διαχείρισης δεν επιτρέπουν άλλες αναβολές.

Οι θεσσαλικοί φορείς αλλά και οι επιστήμονες που συντάξαν τις μελέτες των Σ.Δ., κατέθεσαν ήδη τις προτάσεις τους και η πολιτική καλείται να επιλέξει τα σενάρια. Η επιμονή σε ιδεοληψίες, αλλά και σε επιλογές και αντιπαραθέσεις του παρελθόντος μόνο ζημιά μπορούν να προκαλέσουν.